

Dưới đây là lời tác bạch của Bích Liên trong lễ xuống tóc:

LỜI TÁC BẠCH XUẤT GIA CỦA HOA HẬU ELIZABETH BÍCH LIÊN, GIÁM ĐỐC EV PRINCESS COSMETIC Inc.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Kính bạch Hòa Thượng Bốn Sư.
Kính bạch trên Chư Tôn Thiên Đức.
Kính bạch Quý Thầy, Quý Sư Cô, cùng toàn thể đại chúng.
Kính thưa quý vị thiện hữu tri thức

Dưới ánh từ quang của đức Từ Phụ Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni, giờ phút này theo trần gian là ngày 15 tháng 2 năm 2015 nhằm vào ngày 27 tháng chạp năm Giáp Ngọ, trước Đại Hùng Bửu Điện của Như Lai Thiên Tự, thành phố San Diego, Nam California, Hoa Kỳ, đệ tử là Võ Elizabeth Bích Liên, pháp danh Tâm Hoa có duyên sự kính xin đầu thành đánh lễ tác bạch. (3 lễ)

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Ngưỡng bái bạch Hòa Thượng Bốn Sư
Ngưỡng bái bạch Chư Tôn Thiên Đức, Quý Thầy, Quý Sư Cô, cùng toàn thể đại chúng.

Trong giờ phút trang nghiêm thanh tịnh được quỳ dưới Phật đài, trước sự chứng minh của Chư Tôn Thiên Đức, Quý Thầy, Quý Sư Cô, cùng toàn thể đại chúng, đệ tử xin được nói lên niềm cảm xúc tận đáy lòng mình.

Thế gian này bản chất chỉ là khổ, chính lòng tham của con người làm cho thế gian này đau khổ, vì lòng ham muốn vị kỷ không có điểm dừng đã thúc đẩy tạo nghiệp và kéo ta cứ mãi trôi lăn trong luân hồi, sinh tử. Cuộc đời là vô thường, mọi vinh quang của thế gian không thể nào so sánh với điều mâu nhiệm của đạo lý, chỉ có Phật pháp mới mang đến hạnh phúc thật sự. Con lại có mặt trên cuộc đời này là đã thêm một lần bước vào vòng luân hồi đau khổ. Thế nhưng, trước đây con không hề biết điều này, cứ nghĩ sự có mặt của mình là điều kỳ diệu, và phải sống thật hạnh phúc để không uổng kiếp người.

Từ lúc nhỏ, con luôn nghe mọi người xung quanh mình định nghĩa về hạnh phúc, và lập trình cho thế hệ sau về một hành trình lý tưởng để truy tìm hạnh phúc. Suốt một đời con phải lăn lộn, bon chen để tìm cái gọi là “hạnh phúc” đó, nhưng hạnh phúc là gì? Là ăn ngon, là mặc đẹp, là nhà lớn, là cao sang, là danh vọng và những nhu cầu mà cái thân tội lỗi này đòi hỏi.

Theo dòng đời cuốn trôi, con mê mờ tầm tối, cứ mãi loay hoay đi tìm hạnh phúc. Trong suốt quãng đường đi tìm cái hạnh phúc đó, cũng đã bao lần con với tay lên những nấc thang danh vọng diễm lệ và cao sang, nhưng cũng không thiếu những lần thất bại đốn đau ê chề. Cứ đuổi bắt với cuộc đời, cứ đua tranh với đồng loại khiến con nhận thức sự hiểm nguy của tham lam, sân hận và si mê, để rồi nhiều đêm con tự hỏi, ta sẽ vĩnh viễn nắm giữ hiện tại của vật chất danh vọng, hay nó sẽ là của cuộc đời mà ta là người khách tạm? làm sao để thoát khỏi sự xoay chuyển của cuộc đời nếu ta cứ mãi trầm luân như thế này qua ngày tháng thoi đưa?

Rồi hạnh phúc thay, con được biết đến tam bảo, đến Phật Ngọc Hòa Bình, đến những bài pháp huyền diệu của chư tôn đức, những lời đạo lý của các bậc thiện tri thức bạn hữu cư sĩ tu hành... và rồi biết rằng con như những người đang quờ quạng trong đêm tối bỗng được nhìn thấy ngọn đuốc soi đường. Con biết rằng chân lý là đây, con đường giải thoát là đây. Và không có hạnh phúc nào bằng sự yên tĩnh

của tâm hồn. Nếu vẫn truy tìm hạnh phúc ở bên ngoài tâm, thì sẽ vĩnh viễn không bao giờ tìm được an lạc thật sự.

Đã đi một quãng đời, chúng con mới có được duyên lành với Phật Pháp, mới gặp được thầy lành bạn đạo. Và chúng con biết đây mới chính là con đường mà chúng con phải đi trong phân đời còn lại và mãi mãi những kiếp sau. Ôn mà con phải nương với Tam Bảo là không thể tính kế được, đó là cái ơn cho con bước vào con đường đi về với ánh sáng tuệ giác vô tận, con đường đi đến nơi an lạc vĩnh hằng, đi đến nơi giải thoát không còn biên giới nữa, bước ra khỏi luân hồi sinh tử.

Kính bạch Hòa thượng bốn sư
Kính bạch Chư Tôn Thiên Đức.
Kính bạch Quý Thầy, Quý Sư Cô, cùng toàn thể đại chúng.

Ai cũng mang bên mình một chữ “nợ”. Nợ mẹ hơn 9 tháng cưu mang. Nợ cha tình thương dào dạt. Nợ Ông Bà những đêm trăng trọc khi con xõ mũi, ẵm đầu. Nợ quyến thuộc chung tay lo lắng cho con nên người. Nợ anh chị em những ngày chung vai trong cuộc sống. Nợ bạn bè trong ánh mắt triu mến chan hòa. Nợ nắng, mưa, gió bão để có từng hạt lúa, cọng rau nuôi con từng ngày. Nợ cả những người không quen đã chia sẻ cho con những giọt nắng ấm áp chiếu trên quả đất này.

Con biết rằng mình ra đi là đã để lại cho gia đình, người thân nhiều hụt hẫng, chơi vơi, nuối tiếc. Trong gia đình ai cũng mong muốn con thật sự hạnh phúc. Nhưng hạnh phúc thế gian có là gì đâu khi đời người chỉ như một giấc mộng, nhắm mắt lại rồi mở mắt ra là mộng đã tàn. Cuộc đời mỗi người dù dài ngắn thế nào cũng chỉ gói gém giữa hai hàng nước mắt, một lần sinh ra ta khóc chào đời, một lần xuôi tay người khóc tiễn ta. Tiền tài, danh vọng dù có lớn lao đến đâu cũng chẳng mang theo được suốt bên mình.

Công ơn cha mẹ không gì đền đáp được, vì vậy để cho sự hy sinh của cha mẹ không trở thành vô ích, con nguyện đem thân mạng mà cha mẹ đã tạo cống hiến cho Phật pháp, chúng con nguyện tinh tấn tu hành, phụng sự Tam Bảo, phụng sự chúng sinh để làm món quà hiếu đáp đền công ơn cha mẹ, con cầu nguyện Hồng ân Tam Bảo gia hộ cho cửu huyền thất tổ được siêu thăng và thân bằng quyến thuộc hiện tiền nhiều phước lành, đạo tâm rộng mở và an lành trong đạo lý. Xin hãy yên tâm, vì con đường mà con đi là con đường đưa đến hạnh phúc an vui cho nhiều người, chứ không ích kỷ cho riêng mình. Ôn đời triu nặng, thế nên con sẽ nguyện lòng đền trả xứng đáng. Xuất gia không phải là trốn chạy cuộc đời, mà là hòa nhập vào cuộc đời, đem chánh pháp đến với chúng sinh, giúp người tin hiểu nhân quả, giáo lý tu hành, thoát bể khổ, hưởng bờ giải thoát.

Cuộc đời vốn đã vô thường, tương đối và tạm bợ, danh lợi cuốn hút con người không có ngày ra khỏi, những luyến ái ràng buộc con người trong tăm tối đau khổ không có ngày dừng lại được. Chọn con đường xuất gia là chiến đấu với chính mình suốt cả cuộc đời và nhiều kiếp khác nữa. Chính khi đi qua thử thách mới có thể củng cố đạo lực của mình. Con sẽ không dám tự mãn vì tự hiểu rằng mình nhỏ bé như giọt nước giữa đại dương, như hạt bụi dưới ngọn Thái sơn.

Dẫu biết cuộc đời là vô thường, thế gian đầy đau khổ. Nhưng vượt trên tất cả những điều giả tạm đó chính là tình thương yêu của mọi người, mọi loài, của tất cả chúng sinh. Thế nên, con nguyện mãi mãi tu hành chân chính, đi theo con đường Chánh Pháp, nguyện tìm về sự vô ngã, và lòng đại bi.

Kính bạch Hòa Thượng Bốn Sư, Chư Tôn Thiên Đức, Quý Thầy, Quý Sư Cô,

Con xin nguyện từ đây đến vô lượng kiếp về sau luôn gặp được Phật pháp, luôn là người đệ tử Phật trung thành của Tam bảo, nguyện sẽ tinh tấn tu hành, nguyện đem chánh pháp gieo rắc khắp nhân gian, để có một ngày chúng sinh đồng viên thành Phật đạo. Nguyện cho thế gian này được hòa bình, yên vui, cuộc đời trăm luân sinh tử này xin dừng lại, tất cả cùng trở về bến bờ giải thoát giác ngộ. Con nguyện mười phương chư Phật gia hộ cho Hòa Thượng và Chư Tôn Thiên Đức, Quý Thầy, Quý Sư Cô được nhiều sức khỏe để tiếp tục hoằng pháp, hóa độ chúng sinh. Nguyện mười phương chư Phật gia hộ gia đình, người thân cùng toàn thể quý Phật tử được nhiều phước lành, tin hiểu Phật pháp, nội tâm an lạc.

Ngưỡng mong Hòa Thượng Bốn sư, Chư Tôn Thiên Đức, Quý Thầy, Quý Sư Cô chứng minh cho chúng con được ân triêm công đức.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật